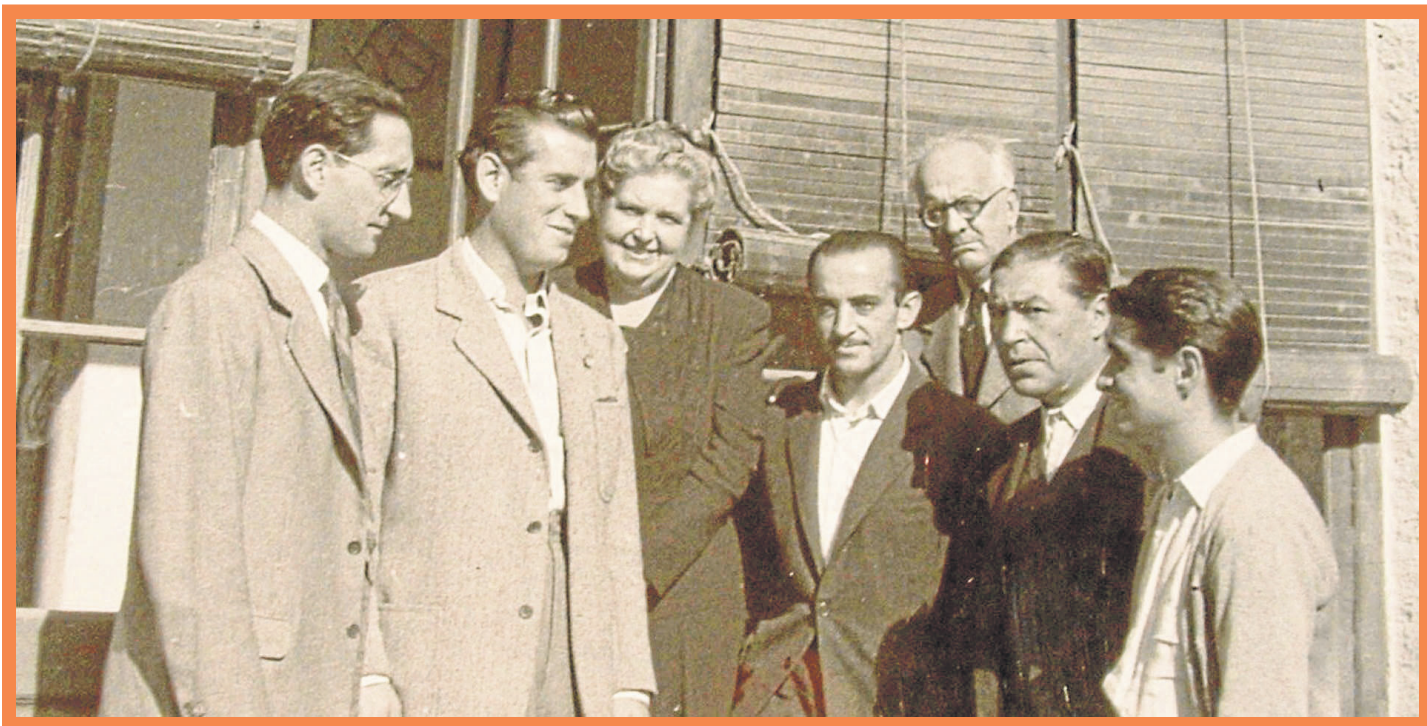

Història

Pere Bosch i Cuenca pbosch@lrp.cat

Una trobada d'alguns dels principals impulsors de la revista 'Destino' a l'Hotel Trias de Palamós LRP

LA BATALLA A LA REVISTA 'DESTINO'

AL VOLTANT DE DESTINO. UNA BATALLA CULTURAL DE POSTGUERRA (1944-1950)

Autor: Francesc Vilanova
Editorial: Publicacions de l'Abadia de Montserrat
Pàgines: 300
Preu: 27,55 euros

A finals del 1944, des d'una revista editada a l'exili, *Foc Nou*, el periodista Eugeni Xammar va publicar un article titulat "Reflexions d'un catalanista", en què deia: "Ho proclamo avergonyit i ho denuncio amb fàstic al cor perquè fet i fet es tracta d'un escamot de catalans de la meua professió: el setmanari *Destino*, que des de fa cinc anys es publica a Barcelona, ofereix un cas de baixesa i enviliment que enlloc del món no ha tingut ni té parió". Malgrat aquesta darrera acusació, Xammar recordava els casos de fulls impresos a França, Bèlgica o Noruega que s'havien posat al servei dels ocupants nazis. El cas de *Des-*

Un petit tast

"Com insistirien, una vegada i una altra, els antifranquistes, la gent de *Destino* no havia traït la República o els ideals democràtics, només; havia anat més enllà i havia abdicat de la seva pròpia llengua [...]"

"A la fi de la dècada dels quaranta, *Destino* s'havia consolidat com a setmanari i editorial, i l'antifranquisme cultural i polític havia sobreviscut a les proves més dures de la repressió de la immediata postguerra. La batalla va acabar, provisionalment i aparent, en taules, però uns i altres van ser essencials per refer ponts i desenvolupar propostes culturals, polítiques, etc., per a una societat complexa com la catalana en les dècades següents"

tino era, però, encara més greu, perquè els seus impulsors no només havien traït la democràcia, sinó el seu propi país, la seva llengua. I, per aquest motiu, s'havien convertit en "les flors més pudents d'aquesta primavera".

L'escrit de Xammar es pot trobar al recull que ha seleccionat Francesc Vilanova i que ha editat Publicacions de l'Abadia de Montserrat. N'hi ha molts més, i de molts altres escriptors, fets des de l'exili o l'interior, en què Josep Pla, Manuel Brunet, Joan Estelrich, Joan Teixidor i la resta de col·laboradors de *Destino* són titllats de traïdors, col·laboracionistes, botiflers, franquistes i molts altres impropis. Cent catorze escrits datats entre el 1944 i el 1950, quan la revista ja havia abandonat el falangisme dels primers anys i s'havia convertit en un referent inexcusable en el gris panorama cultural de la postguerra. Els articles reflecteixen l'agror dels represaliats o resistents per aquells periodistes que havien donat suport o s'havien acomodats al franquisme. Però la "batalla", tal com la defineix Vilanova, no era només al voltant d'aquella revista. Es tractava d'una batalla cultural, d'un enfrontament sense treva entre franquistes i antifranquistes.